

AMAZING

ARCHITEKTURA / CESTOVÁNÍ / UMĚNÍ / GASTRONOMIE / KULTURA

18
TAJEMSTVÍ

Roadtrip přes Dolomity, Merano a Švýcarsko

Touha po horách, chuť na dobré italské gelato, výhledy, dobrodružství i pohodlí zároveň. To byly ty nejlepší ingredience pro našich šest dní s Volvem a stanem na střeše.

text a foto Lucie Wirthová

Na cestu jsme se vydaly s plug-in hybridem Volvo XC60 a s novým stanem na střeše od Thule, který se stal naším malým domovem na kolech. Rozložení i složení stanu? Otázka pár minut a pár pohybů s žebříkem – zvládnou to i 160 cm vysoké, šedesátikilové ženy. Prostě perfektní vychytávka pro všechny, kdo chtějí mít svobodu spát tam, kde se jim to líbí. A jako bonus? Hned první večer jsme si ležely do stanu a skrz okno sledovaly Perseidy, které křížovaly noční oblohu. V horách, s minimálním světelným smogem, se hvězdy zdály být ještě blíže než obvykle. To byl začátek, na který se nezapomíná.

1. den – do Dolomit a první noc pod hvězdami

Přes Rakousko jsme zamířily rovnou do srdce Dolomit. Volvo se ukázalo jako skvělý parťák na dlouhou cestu – pohodlné, prostorné a výkonné. Díky hybridnímu pohonu jsme několikrát využily i nabíjení během parkování v garážích, zatímco jsme byly na výletě.

Na parkovišti v průsmyku Passo Sella nás přivítala horská podivná. Nejprve se kolem hromadily tmavé mraky, pak se obloha začala protrhávat a mraky hrály barvami od červené po růžovou. Nakonec se rozfoukaly úplně a nad námi se rozsvítila hvězdná obloha. Večer jsme rozbaly stan a těšily se z toho, že je to tak jednoduché – pár minut a člověk leží nahoře s výhledem na štíty hor. V noci bylo nezvykle teplo, léto si i ve výšce přineslo tropický nádech.

2. den – východ slunce u Rifugio Friedrich August a panorama Secedy

Ráno jsme si nastavily budík opravdu brzy – chtělly jsme být mezi prvními u chaty Rifugio Friedrich August. A vyplatilo se. Kobilhy tam začínají prodávat už od půl osmé, a tak jsme dorazily ještě před první frontou. Výstup byl nádherný – zpočátku chlad, kdy jsme oblékly i péřové bundy od Peak Performance, které už roky tak milujeme, ale brzy nás rozehlál kopec a první paprsky vycházejícího slunce.

Seděli jsme na terase, opřené o dřevěnou stěnu horské chaty, slunce vycházelo a dolinou se začali trousit první turisté. Byla to chvíle, kdy se všechno zpomalilo a svět patřil jen nám a horám s ranním kávičkem v ruce.

Naopak Seceda už byla mnohem rušnější – turisticky vyhledávaná, živá, plná Aperolu a lidí s foťáky. Výhledy ale stály za to. Mistři si přesto dělají starosti, jak se masový turismus podeplší na tamní přírodě. Večer nás pak čekalo ubytování v Pergola & Spazio 46, kde jsme si odpočinuli v tomto designovém butikovém hotelu s výhledem na hory, vinice a přilehlé městečko.

3. den – focení a koupání u jezera Molveno

Ráno jsme začaly pohodově – snídaní s focením, protože když už, tak už. Odpoledne jsme se přesunuly k jezeru Molveno, které je považováno za jedno z nejkrásnějších v Dolomitech. Voda byla úplně průzračná a dechberoucí výhledy na okolní hory připomínaly, že je člověk stále v Alpách, i když leží na dece u vody.

My jsme si našly místo na kaminkové pláži blízko města, kde bylo dost prostoru na deku. Atmosféra byla klidná, žádný předlidený chaos. Koupání bylo osvěžující a pohled na štitky nad jezerem přidával celé scéně neskutečné kouzlo. U Molvena nejde zapomenout, že jste v horách – ty vrcholky prostě sledují každý váš pohyb.

4. den – italský šarm v Meranu

Další den jsme vyrazily do Merana – půvabného města s lázeňskou tradicí, kde nás okouzilo hlavně staré centrum plné historických domů, úzkých uliček a nespočtu gelaterií. Gelato jsme si samozřejmě neodpustily. Zbytek parného dne jsme strávily v autě přejezdem přes Livigno až do Švýcarska.

5. den – švýcarské hory a kravské zvonkohry

Do Švýcarska jsme jely hlavně kvůli panoramatické trase z Klingenstocku na Fronalpenstock. Byla ale náročnější, než jsme čekaly – a protože byl víkend, bylo i víc lidí, než jsme doufaly. Přesto to mělo neopakovatelné kouzlo. Cestou jsme mijely spoustu místních kraviček, jejichž zvonce cinkaly všude kolem. Bylo to jako obrovská horská zvonkohra, která doprovázela každý krok. Většina trasy byla zpevněná, často i ve formě schodů, což dalo nohám zabrat. Ale výhledy stály za to – jezero pod námi, vrcholky nad námi a pocit,

že tohle je Švýcarsko v plné kráse. Večer jsme se přesunuly k Bodamskému jezeru, kde jsme ještě jednou přespaly ve stanu, než vyrazíme na cestu domů.

6. den – dálnice místo serpentín

Cesta zpět vedla po německých dálnicích a po předchozích dnech plných serpentín a horských silnic to byla docela změna. Výhledy kolem dálnice sice moc nenadchly, ale rovná cesta měla svoje kouzlo – hlavně když už je člověk unavený a má za sebou stovky kilometrů.

Navíc na některých úsecích nejsou rychlostní limity. Takže jsme domů dorazily o něco dříve, než jsme čekaly. Volvo si i s rychlejším tempem poradilo bez mrknutí oka – klidné, stabilní, tiché.

Šest dní, tři země, nespočet zážitků. Kombinace hybridního Volva a stanu na střeše od Thule nám otevřela úplně nový způsob cestování – pohodlný, svobodný a přitom dobrodružný. Spaní na střeše auta vzbuzovalo zvědavé pohledy kolemjdoucích a my jsme si připadaly trochu jako v pohyblivém hnízdě s výhledem.

Pokud hledáte tip na výlet, kde se střídají hory, jezera, města i horské chaty, tahle trasa vám to nabídne v plné parádě. A až si večer zalezete do stanu, nezapomeňte se podívat na oblohu – možná nad vámi proletí další Perseidy.

